

Διεθνείς Προσανατολισμοί και δραστηριότητες.-

τοῦ Ι. Γ. ΣΙΓΑΝ.-

Ἡ Ἐπιθετικὸς ἠπείρεε ἕνας ἀπὸ τοὺς τελευταίους τῆς γενιῆς βίου ἀπλώνεται στὲς τρεῖς μεγάλες περιόδους τῆς Ἱστορίας τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. Γέννημα τῆς Πύλης, ολισθηρὰ ἐγένετο ἀπὸ τὸ δράμα τῆς Μεγάλης Ἰδέας καὶ νεκρὸς ἀπὸ ἀπρέπτησιν ἐθεολογητῆς στὴν Ἑλληνικὴ στρατὸ καὶ πῆρε μέρος στὴν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον. Ἐξῆσεν ἐπομένως, τὴν πρῶτην τοῦ χρόνου στήν πῶς λαμπρῆ, ἀλλὰ καὶ πῶς τραγικῆ φάση τῆς πρῆτης μεγάλης περιόδου τῆς νεώτερης Ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας, ἐκείνη ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν σύσταση τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τελειώνει μὲ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφῆν τῆ φάση ποὺ τὸ μεγάλο ὄνειρον κατ' ὄλιγον νὰ γίνῃ πραγματικότης, πρὶν διαλυθῆν ὁριστικῶς καὶ μὲ τὸ ζερβίωμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆ δευτέρου ἱστορικῆς κατὰ τὰ του.

Ἐτάσσε τὴν ἀνόριχὴ καὶ ἐκτιστημονικὴ τοῦ ἔθνος, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐναδελκίωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὸ κράτος τοῦ Ἐβρου, ποὺ δημιουργήθηκε μὲ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης (1923) - στῆ δευτέρου μεγάλῃ περιόδου ποὺ μπορούμε νὰ ὀνομάσουμε "Βαλκανικὴν ἔφ" ὅσον ὁ Ἑλληνισμὸς περιορίσθηκε στὸ Βαλκανικὸν χῶρον καὶ σὺν ἔθνος καὶ σὺν ἠπείρος. Καὶ τέλος ἔξῃσεν ἕνα τέταρτον περιόδου αἰῶνα μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, στῆ νέα περιόδου ποὺ οἱ τύχαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμπλέκονται ὀργανικῶς μὲ τὴν ἄλλων ἑυρωπαϊκῶν λαῶν - τῆν περιόδου ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἑυρωπαϊκὴν φάση τῆς Ἱστορίας μας.

Πολύπλοκον καὶ ἀνήσυχον προσωπικότητα ἔδει τὴν ἰκανότητα νὰ ἀντιλαμβάνεται κἀθε φορὸ σὺν τῆς ἐπιταγῆς τῆς διεθνούς πραγματικότητος γιὰ τὴν ἐπιβίωση καὶ τὴν πρόοδο τοῦ Ἑλληνισμοῦ σὺν ἔθνος καὶ σὺν ἠπείρους. Καὶ ἀπὸ τῆ συνειδητοποίηση αὐτῆς διαμορφώθη ἡ ἐκτιστημονικὴ καὶ πολιτικὴ τοῦ τοποθέτησιν καὶ ὄραση. Γιατὶ ὁ Ἐπιθετικὸς, ἀνήκει στῆ μικρῆ ἔκτασι κατηγορίας τῶν ἐκλεκτῶν Ἑλλήνων, ποὺ συγκεντρώνουν τὸ κύριον ἐνδιαφέρον τῆς ζωῆς τους σὲ θέματα τῆς ἐπιβιώσεως καὶ προόδου τοῦ ἔθνους-χωρὸς νὰ ζῆσιν σὺν ἑμῶν ποσὶ τὸν ἄνθρωπον - ὅπως τὸν συνέλαβε καὶ μῆς τὸν κληροδότησε ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ σκέψις.

Ἐπλεξε, φυσικῶς, τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα βασικὰ ἀπὸ τῆ σκοπιὰ τῆς γεωργίας. Γιατὶ τὸσον στῆν πρῶτη μεγάλῃ περιόδου, ὅσον καὶ στῆν δευτέρου, ἴσως ἀκόμη περισσότερο, αὐτὸς ἦταν ὁ βασικὸς παραγωγικὸς κλάδος τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας μας. Καὶ κατόρθωσε μὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐπιλο τοῦ νὰ γίνῃ ὁ πρωτοπόρος τῆς συστηματικῆς μελέτης τῶν προβλημάτων τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας στῆν ἀρχή, ὁ πρῶτανος τῶν ἀπασχολουμένων μὲ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν ἀργότερα.

Πάνω σ' αὐτὰ ὅμως δὲ γράφουν ἄλλοι. Οἱ σελῶδες ποὺ ἀκολουθοῦν περιορίζονται στῆ θεώρησιν τῶν ἐπιπέδων τοῦ Ἐπιθετικῆ σχετικά μὲ τὴν διεθνή τοποθέτησιν τῆς χώρας μας - πάντα ἀπὸ τῆ σκοπιὰ τῆς γεωργίας - μὲ πλεονεξ ἀπὸ τὸ ὅλον ἔργον του, ποὺ δὲν εἶναι ἰδιαίτερα γνωστῆ, ἔν καὶ δὲν εἶναι ἡ λιγότερον σημαντικῆ.

Ἡ ἔκτασι στῆ στανὴ κλάσιν τοῦ κράτους τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, ὅπου ὑποχρεώθηκε νὰ συμπτυχθῆ ὁ Ἑλληνισμὸς, ὕστερα ἀπὸ τῆ μικρασιατικὴν καταστροφῆν, διαγραφῆσαν ἀπὸ τὴν πρῶτη στιγμή ἡ ἀπειλὴ τοῦ ἀφανισμοῦ ἀπὸ ἀσφυξίαν. Γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας τῆς Μικρασίας ἦλθε καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς διασπορῆς τῶν ἀκτιῶν τοῦ Ἐξέλεθρου Πόντου καὶ τῆς Ρωσίας, Παρθέλλης, οἱ ἀσθητοὶ νόμοι τῶν Η. Π. Α., ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν πρὸς τῆς ὅποτες κατεφθύνονταν πρῶς ἀπὸ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον τὸ μεταναστευτικὸν ρεύμα, ἔκλεισαν ὅλες τῆς διελεύσεως γιὰ τὴν ἐκτόνωσιν τῆς πληθυσμιακῆς πίεσεως.

Κάτω ἀπὸ τῆς συνθήκας αὐτῆς δὲν ἦταν περιῶρον δὲ ἀρχισιν νὰ διαμορφώνεται μὲ ἀπαισιδοξὴν ἀντίληψιν γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἰδιαίτερα τοῦ νέου κράτους

μύσα στους έπιστημονικούς και πολιτικούς κύκλους. Το έργο του καθηγητή Σ. Στυφής άποτε-
λει την πιο συστηματική της διατύπωση. Αύτος πραγματικά είναι και ο πιο άπλοτος έκ-
πρόσωπος της θεωρίας "της μη βιωσιμότητας".

Απέδαντι στην άπαισιδοξη αυτή θεώρηση του έλου 'Ελληνακού προβλήματος ύπό-
θηκαν βέβαια οι ύγειες και ρεαλιστικές άντιλήψεις, έκελευν πιο χωρίς να ύποτιμον τις
έξαιρετικά δύσκολες νέες συνθήκες, πλότευαν πως ήταν δυνατή η έκμετάλλευση τους για νά
δοθώ μιά καινοβργια άόδοσση στη ζωή του 'Εθνους. Προήθεσε για τούτο, ήταν φυσικά μιά
ριζική άλλαγή στην οικονομική και κοινωνική δομή του 'Ελληνισμού μύσα στη καινοβργια
κριακή πλάσια. Έπρεπε τό νέο κράτος να στηρίξη την ύπόδοσση του σε μιά σύγχρονη γεω-
γία και σε μιά στοιχειώδη στην άρχή βιομηχανική άνάπτυξη. Έπρεπε τό 'Ελληνας νά κώγ
νά είναι άπλόος" ο έμπορος νά μπόρουν" των χρόνων της δουλειάς και της διασπορής.

Οι άντιλήψεις αυτές δόγησαν την ήγεσαν του 'Ελευθερίου Βενιζέλου στον έλο
της έξιοποίησως της 'Ελληνικής γής-μεγάλα παραγωγικά έργα, έκσυγχρονισμός της γεωγί-
νης έκμετάλλεσως καλ. κ. κ. και την άνάπτυξη μιάς δασμοβύτης, έστ. βιομηχανίας. Έτσι ή
άποκατάσση 1 1/2 έκατ. προσφών, άντί νά δόγησώ στην έκάλωση έθεσε τις βάσεις για
την άνάπτυξη της 'Ελληνικής Οικονομίας άόμα και για την μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο
περίοδο.

Ο Χρ. Βυζελίδης ήταν άπό τους πρώτους που άντιλήθησαν, ότι ή άντιμετώπιση
του πληθυσμιακού προβλήματος της Μικρασιατικής καταστροφής έπείβαλλε σάν πρώτιστο κα-
θήκον τον έκσυγχρονισμό και άνάπτυξη της γεωγίας. Έτσι μί τη μελέτη του " Άγροτικών
Πρόγραμμα " που έξέδωσε σιά 1923, έγινε ο κριατόπος της έρευνήσως των γεωγικών μας
προβλημάτων. Με τις έλληναίλητες δέ έργασίας που δέν έπαυσε νά εκάλω μεχρι τό τέλος
σχεδόν της ζωής του, κατέκτησε τη θέση του πρώτου μεταξύ των Άγροτικών έκονομολόγων
της χώρας".

Η έπιβίωση όμως του 'Ελληνικού Κράτους δέν μπόρουμε νά έξασφαλίσω μακροχρό-
νια-ση και νά ήταν ή προσάθεια σιά έσωτερική με τις άντιλήψεις που έπικρατόσαν τό-
τε διεθνώς. Με τη καγκόμια κρίση, την ένοδο των πρωτογενών έθνικιστικών κινημάτων σε
μεγάλα έθνηαίλη Κράτη, ή θεωρία της οικονομικής άύταρκείας έγινε τό πιστεύ της έποχής.
Και φυσικά ο μόνος όρμος που δέν μπόρουμε νά ακολουθήσω ή 'Ελλάδα για νά έξασφαλίσω
την ύπόδοσση της σιά διεύνη χύρο, ήταν ή άύτάρκεια.

Είναι βέβαια λόγος αύτος μιά άπό τις βασικές αίτίες που βοήθησαν τον 'Ελευ-
θεριο Βενιζέλο νά συλλήψω την πολιτική της 'Ελληνο-Τουρκικής φιλίας, ότι σάν μιά άλλη
διευθέτη των σχέσεων μεταξύ δύο 'έθνων, που βρέθηκαν άντιμέτωπα έπεί τόσους αιώνας, έ-
λε σάν άρετηρία για μιά μεταγενέστερη όμοσπονδιακή ένωση, άύτη και μόνη δέ καθιστόσε
δυνατό και σιά δύο έννη-σών έσθετικούς συνεταιρικούς και όχι τό ένα ήτω άπό τό έλλομνέ
έκπερδών τά προβλήματα που ήταν κοινά για την έπιβίωση τους μύσα σιά πλάσια που
δημιούργησαν οι νέες διεθνείς πραγματικότητες.

Ο 'Αλέξ. Παπαναστασίου και οι συνεργάτες του, προήθεσαν σιά μιά έλλη θεώρηση
του προβλήματος. Εκάλησαν τη λύση του σε άόμα εύρύτερα πλάσια που δέ άγκάλιασαν τη
όλα τό Κράτη της Βαλκανικής, που έζησαν έπεί αιώνας κάτω άπό την κυριαρχία της 'Οθωμανι-
κής Αυτοκρατορίας. Η όμοσπονδιακή των Βαλκανίων λαβή μί τις ιστορικές και άλλες συγγε-
νετες τους, δέ έδινε τη λύση για την οικονομική και πολιτιστική άνάπτυξη όλων των χω-
ρών, που διαδέχθηκαν την 'Οθωμανική Αυτοκρατορία, έβα και της 'Ελλάδος.

Τό όραμα του 'Αλέξ. Παπαναστασίου έόρμανε πολλές 'Ελληνικές ύψεις, 'άλλε βρή-
κε έπίσης σημαντική άπήχηση σε σοβαρούς κύκλους των γειτονικών Κρατών. Έτσι δόγησε
στή σειρά των " Βαλκανικών Συνδιασκέσεων " που για πρώτη φορά έστ. και άνεπλοση-έκ-
πρόσωποι των βαλκανικών χωρών προσάθησαν νά βρουν κοινές λύσεις σιά κοινά προβλήματα
με άπώτερη εκάλωση της όμοιουργία μίς υπερθνικής κυβερνητικής άρχης.

Μπορεί νά ηύ κανείς ότι ή μόνη θετική συνέπεια, έρμηση και άύτη, άπό την όλη
προσάθεια ήταν νά ύπογραφή σιά 1934 τό " Βαλκανικό ένθμουν ", που στην πραγματικότητα

δέν είχε τόσους περισσότερους από τα στοιχεία μιας κλασικής συμμαχίας περιωρισμένης έκτασεως, μεταξύ Ηνωμένων Κρατών. Άλλα και τα σύμφωνα αυτά όπως είναι γνωστό παρόδηκε με την Έκρηξη του Β* Παγκοσμίου Πολέμου.

"Όλα αυτά, όμως, δέν μειώνουν την αξία της προσπάθειας για την οργανική σύνδεση των Βαλκανικών Κρατών, που μένει πάντοτε ένα άνοιχτο ζήτημα, παρά τις αντίστοιχες των σημειωμένων διεθνών συνθηκών.

Ο Εδελκίδης είχε πολύ επηρεασθή από το κείμενο του 'Αλ. Παπαναστασίου, στα 1930 έζη-δωσε στα Παρίσι στα γαλλικά, το μεγάλο του σύγγραμμα " LES ETATS BALKANIQUES " που απο-τελεί μία πολύπλευρη άνδλυση για τις όμοιότητες και τις διαφορές των Βαλκανικών χωρών. Ί-διαίτερα όμως είναι μελέτη της γεωργίας τους, γιατί γεωργική ήταν βασική ή και έκδορω των ο-ικονομικών τους, λίγο άργότερα στα 1935 δημοσίευσε στην 'Αθήνα, στα γαλλικά έκθεση, μία ε-ιδική μονογραφία " LA COOPERATION DES PAYS BALKANIQUES DANS LE DOMAINE DU CREDIT AGRICOLE " που ήταν μία άξιολογή συμβολή σ' ένα ειδικό θέμα.

Οι απόψεις του για την οργανική συνένωση των Βαλκανικών χωρών συνοψίζονται πολύ χα-ρακτηριστικά στην άκλουθη περιοχή από ένα άρθρο του της εποχής:

" Οί Βαλκανικοί λαοί έχουν κολλά τα κοινά μεταξύ των. "Εθναλογικώς αποτελούνται από φυλές, αείτινες ήλθον εις σύγχρη και σημαντική έπικουνομένη και έπικρξαν μεταξύ των "Ιστορικώς έζησαν επί αξίνας εργαζόμενοι παρακλυρώς ή και από κοινού, παρά τους πε-ριοδικούς πολέμους των, οίτινες εις τους παρυχημένους τόξα χρόνους, ήσαν περισσότερον πόλειμοι των άρχόντων παρά των μαζών, εις τας όκοιας δέν είχαν ειδική άνταπτυχθή το έθ-νικόν αίσθημα. Κοινωνικώς εβρίσκονταν εις το αυτό περίου έκπαιδοί της έξελεξείας, παρου-σιζόντες όμοιον περίου τρόπον ζωής, όστις διαφέρει έντοτε άναλόγως μ' άλλον του είδι-κού περιβάλλοντος και της επαγγελματικής ειδιοκτεσεως των κατοίκων, παρά τας έθνολογί-κας διακρίσεις αυτών. Οικονομικώς εισήλθον εις το στάδιον του έκκεφαλαιοκρατισμού, άλλ-λά βασίζον άναξη την ένδειξη των οίκονομικών επί της άγροτικής γεωργικηνοροφικής παραγωγής και της μικρής ιδιοκτησίας και έκμεταλλείσεως. Ψέλος πνεύμα της Βυζαντινής Παραδόσεως και υπό τό κράτος της 'Οθωμανικής άυτοκρατορίας, παρουσιζόντων πολλās ό-μοιότητες, συγγενή νοοτροπία, τα αυτά περίου προτερήματα και έλαττώματα. (" Η Βαλκα-νική Συνδιόκεσις". - Έφημ. "Έλευότερος "Ανδρομος", 'Αθήνα 31/10/31).

Άπό την τόδα της Βαλκανικής συνεργασίας δέν έφυγε ποτέ ο Εδελκίδης, γιατί και στα 1957, όταν είχε άλλξσει τόσο ριζικά ή πολιτική διάρθρωση της Εύρώπης και ο ίδιος είχε στα-φει προς εύρτερους όρίζοντες, όπως θα όοιμε εύθε και κάτω, έγραψε, έπιμελόμενος από μια πρόταση του Πρωθυπουργού της Ρουμανίας για τη σύγκληση μιας συνδιόκεσις έκκορωσης των Βαλ-κανικών χωρών: " Η πρόταση του Ρουμάνου Πρωθυπουργού δέν άφορή την στασεών διαβαλκανι-κού οργανισμού, όπως άπέβλεπε παλαιότερον ή κίνησις Παπαναστασίου. Έσκοπεύ μόνον εις την σύν-αφιν άμοιβαίου συμφώνου μη έκπέσεως και εις την άνάπτυξιν των οίκονομικών και πνευματικών σχέσεων μεταξύ των Βαλκανικών χωρών. Είς την κρίτικωσιν αυήν ή "Έλλάς μόνον άφελήματα έχει να προσκορίσθ... δέν νομίζομεν ότι θα έπρεπε να έκζητήσομεν την άναβολήν της προτι-νομένης επί άνυπότου έκπέδου διασκέσεως... (" Έφημ. "ΕΛΛΗΘΡΕΪΑ", 'Αθήνα 20.9.57 - "Τό Βαλ-κανικόν εις άφορμής των Ρουμανικών προτάσεων").

3. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι γνώσεις και οι γνώμες του Εδελκίδη, για τα Βαλκανικά θέ-ματα δέν ηροβόχονταν μόνον από τη μελέτη των βιβλίων και των έκποσην στατιστικών, ή είχαν την πηγή τους και στην άμεση έπαση με την πραγματικότητα. Ήταν "Έλληνας, που γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Έπικατέθηκε έκνακλιμμένα τις διάφορες χώρες, και ύπηρετήσε έκπειρογνό-μονας στην 'Ελληνοβουλγαρική έκπιτροπή άνταλλαγής των κληθευμένων (1925-1926) για την έκτί-μηση των περιουσιών που έκπαταλέφθηκαν και έπρεπε να άποκρμιωθούν άντίστοιχα από τις δύο χώρες. Οί βαθύτερες ρίζες όμως των πεποιθήσεων του Εδελκίδη ξεκινούσαν από τη συνειδητό-τητα του πολιτικού κενού, που όημιούργησε ή διάλυση της 'Οθωμανικής άυτοκρατορίας, για ό-λους τους Βαλκανικούς λαούς και που έπρεπε όποσδήποτε να κλυρωθί για να παύσουν να είναι μαριονέτες των μεγάλων δυνάμεων.

αρθρο 4ης

Η προσήλωσή του όμως στην ιδέα της Βαλκανικής ένωσης δεν ήταν ποτέ γι' αυτόν επαρκής γιά να φανή ενδοτικός και να δεχθή ως θυσία "Ελληνικών συμφερόντων, όταν αυτές κινούνταν είτε από δική μας ανεπάρκεια ή από βουλιμία των γειτόνων μας." Έτσι στην "Μικτή Έλληνο-Βουλγαρική Επιτροπή", έδωσε πραγματική μάχη γιά να ανατραπεί απόφαση άδικαιολόγητα δυσμενής γιά την "Ελλάδα, γιά την ήλθα των περιουσιών και εγκαταλελειφθηκαν στις δύο χώρες, εάν κλυταυχε να επιβάλει τις απόψεις του επί αιτίας της επιβλαβούς στάσεως της "Ελληνικής δικτατορίας. Την απόφαση αυτήν δεν δέχθηκε οφν όριστική και προσπάθησε να ανατρέψη γιά να μη δοθεί άφορητή στην Τουρκική Κυβέρνηση να μην έλαρραδίσει τις Συμφωνίες των "Αθηνών γιά την ήλθα των "Ελληνο-Τουρκικών Περιουσιών, που έγιναν με βάση δικές του ήπειδες. Γράφει επόμενος, μελις έκδηλώθηκε μία τέτοια τάση από την Τουρκική πλευρά, προς τον Πρωθυπουργό "Αλευθέριο Βενιζέλο, που βρισκόταν τότε στην ΒΑΧΙΟΛΕΣ της Γαλλίας, στις 12 Σεπτεμβρίου 1929:

"..... Η μιση όδοτετα εν Κακιδόνια κατά στρέμμα τιμή γαιών υπό της "Ελληνοτουρκικής Επιτροπής, άνθλασε εις 500 όρχ. ενθ ή της "Ελληνοβουλγαρικής φέσει εις 1500..... αιδ της άποφασει ταύτης τό "Ελληνικόν δημόσιον έζημιώθη άνυ των 500 έκασ. δραχμών...."

Και προσέτις στον Βενιζέλο να υέρη τό θέμα των "Ελληνο-Βουλγαρικών έκτιμήσεων σε διεύνη άντιθέσει, όχη μόνο μη να επανωρωθή ή ζημία που προήλα επ' αυτής, αλλά γιά να άνατραπεί, όπια ύπογραμμίζει, ένα πρόβλημα ύπεναχρησώσεως των Τούρκων από τις συμφωνίες που έγιναν μαζί τους-πών σε άλλη βάση.

Οι συνθήκες κτώ από τις όποτες γράφεται ή παρτίσα δεν έπιτρέπουν να διερευνήσουμε τό θέμα κιά πέρα. Άρκεί όμως έδώ ή έκδιουθη παρατήρηση Βαλκανικός ό Έθελπίδης στην ύδεολογία του δεν περπατούσε στοθε αδέρφες και δεν ήταν διετεθειμένος να θυσιάσει γιά τη Βαλκανική συνεργασία ζητική "Ελληνική συμφέροντα. Η ιδέα της Βαλκανικής ένωσης ήσεως γι' αυτόν έσφαινε άμοιβαία κατανόηση και δικαιοσύνη γιά την προαγωγή των κοινών συμφερόντων.

4-- Πολύ γρήγορα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ό Έθελπίδης άντιλαμβάνεται ότι ή φση της διεύνης άργανώσεως με βάση τό άνελάρτητο (κυβάρχο) ένδικό κράτος είναι όριστική ξεπεραμένη-ιδιαιτέρα γιά την Εύρώπη. Και επόμενος και γιά την "Ελλάδα.

"Υστερα από την πρωςία του στο Ήραραπόργα σε δύο συνδιασκέσεις γιά την Εύρωπαϊκή Ένωση έκπρότεσε με ένδοσιαρχό γιά την ιδέα της Πανερωπής. "Αλλά δεν έχει φευδαίσθησεις γιά τις δυνατότητες της άμεσης πραγματοποιήσεως της. "Έτσι γράφει: "Και όμως ή Ένωσις της Εύρωπης θα γίνη πραγματικότερη, όταν ό κίνδυνος τό ήκείβδη, έκτός έν είναι πλέον κοινό άργα." ("Εφημ. ΗΜΕΡΑ", Αθήναι, 30.11.51 "Μέσον όμοσπονδιακή Εύρώπη θα άναχαιτίσει τον Ρωσσικόν έπικρατισμόν"). Οι λόγος που ήκείβδων την Εύρωπαϊκή ένωση είναι διατυπώνονται έκπαραματικά ο' ένα άερο του, άρκετα χρόνια άργότερα:

" Η παραγωγή έχει πολλαπλασιασθή μεταπολεμικώς εδσον εις τις Η.Π.Α., εδσον και εις την Σοβιετικην Ρωσσαν. Αίτια της προόδου αυτής δεν μπορεί να είναι ό καπιταλισμός των Η.Π.Α. ούτε ό Κομμουνισμός, μέθω τό δύο αυτά συστήματα άντιτίθενται, ούτε, τέλος, συνδέματα να παραδεχόμεν ότι ή Εύρώπη ύστερη έξ αιτίας μόνον του μεσολεβαντος πόλεμου, άφω και ή Σοβιετική Ρωσία ύψιστη τεραστίας ζημίας και όμως έσμελισε έκκληητικώς προόδους...". Κυρία αιτία της προόδου εδσον των Η.Π.Α., εδσον και των Σοβιετ, είναι ότι διαδέχουν τεραστίας έκτάσεως άγοράς δια την ύψαυτιν της οικονομίας των... ("Εφημ. ΗΜΕΡΑ, 15.5.57

"Οι σκοποι και αι δυνατότητες της Κοινής Άγορής")

Γι' αυτό και από την έποχή έκείνη-που συμπίπτει με την ύπογραφή της συνθήκης της Ρώμης που ίδρυσε την ΕΟΚ-παρακολουθετ με άδίκητω ένδιαφέρον τις έκτέλειες της μεγάλης προσέπει γιά την οικονομική ιδιαιτέρα ένωση της Εύρώπης και με διάφορα άρθρα και διαλέξεις φρο/τίσει γιά την έντιμύωση της "Ελληνικής κοινής γνώμης και την προπαρασκευή γιά την "Ελληνική προσχώρηση. "

Γιά τον σκοπό αυτό άκριβώς γίνεται από τό 1955 μέλος του " Εθνικού Συμβούλου "Ελλάδος δια την Εύρωπαϊκήν Κίνηση", του "Ελληνικού δηλαθό παραστήματος της άργανώσεως που έάρσε ό Τοβροτσι δια την Ένωση της Εύρώπης.

Γ - Μετά την ίδρυση της ΕΟΚ είναι ένας από τους πρώτους που κηρύσσονται δημόσια για την προσαρμογή της Ελλάδος σ' αυτήν (Εφημ., 16.5.57). Αργότερα αντιτίθεται επίσης δημόσια στην έποση της συνδέσεως της Ελλάδος με την Ε.Ο.Κ., που ήταν στην ουσία μια άλλη τελωνειακή ένωση για την ελεύθερη διακίνηση των βιομηχανικών προϊόντων των χωρών μελών της. Οι απόψεις αυτές του Εδελκίδη, πρέπει να τονισθούν, ήταν αντίθετες με εκείνες προς τις οποίες στρέφονταν οι έπισημοι Έλληνικοί κύκλοι της Έποχής.

Από τον καιρό της υπογραφής της Συμφωνίας των Άθηνων (1961) με την οποία συστάθηκε το καθεστώς "συνδέσεως" ~~της Ελλάδος~~ με την ΕΟΚ με τελικό σκοπό την πλήρη ένταξη (1984) ο Εδελκίδης επιδόθηκε σε μια συστηματική προσπάθεια για την άμβλωση του περιεχομένου της και των προϋποθέσεων της αξιοποιήσεως της για τη χώρα μας. Στην Προσπάθεια του αυτή κινείται με και πάλι βασικά από τη σκοπιά της γεωργίας, γιατί τις βιομηχανικές δυνατότητες Ήβλεπε πάντα περιορισμένες, άρα είχε φειδοποιήσεως για τις αυτόματες εφεργειακές επιπτώσεις της συμφωνίας με τις οποίες βαυκαλιζόταν πολλοί. Αντίθετα πίστευε ότι οι χρειαζόμενα μεγάλη προσπάθεια και συντονισμένη δράση για να υπάρξουν οι επιθυμητές συνέπειες στην αγροτική πολιτική ~~ή~~ να εναρμονισθεί με κέντρα της ΕΟΚ. Χαρακτηριστικά των σκέψεων του πάνω στο θέμα είναι τα ακόλουθα: "Δεν νά έπιτόχη... ή ά γροτική μας οικονομία πρέπει να γίνει εξ ολοκλήρου διευνομένη. Προς τοούτο απαιτείται ένα πρόγραμμα ένδολογν με τις δυνατότητες της χώρας μέσα εις τα πλαίσια της αγροτικής πολιτικής της Κοινής Αγροτικής...". "..... Η σύνδεσις μας με την Ε.Ο.Κ. θα φέρη εις τον τόπον κάποιαν βιομηχανικήν κίνηση" (ώς π.χ. εξαργείναιν διαμοβιλίστων βιομηχανιών, δυσχεράναιν ιδρύσεως βαρελάς βιομηχανίας κ.τ.λ.).

Δεν τον γενικό πρόγραμματικό θεωρούσαν άκατάλληλο το ύπουργείον Συντονισμού και συνιστούσε την ίδρυση "ένος άλλου όργάνου". Δεν κουραζόταν δέ να επαναλαμβάνη ότι αν δεν ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ή σύνδεσις... .. δυνατόν να έποση καταστρεφτική, όπως το φοροόμειον ("Εφημ. ΕΠΕΑ Άθήνα 7 Ιουλίου 1961..."). Η σύνδεσις της Ελλάδος με την Κοινήν Αγροτικήν.

Το θέμα αυτό πρέπει επίσης να παραθέσουμε με άλλην σημαντική παρατήρηση του για τη φύση της συμφωνίας Συνδέσεως που διατυπώνεται πιο καθαρά, σε μια διάλεξη του στην Άρχαιολογική Έταιρεία τον Μάρτιο του 1967 - που είναι ίσως και το καλύτερο έσμα του πάνω στο θέμα - "Κατ' όσον αναλλήθ μετεφέρθη ή συνέχισις των διαπραγματεύσεων και ή έπιβουσις των εις της έφαρμογής της συνθήκης αναμνηστικόν ζητημάτων εις τον μετέπειτα χρόνον και άνεπίσημ εις το Συμβούλιον Συνδέσεως, άποτελούμενον από εκπροσώπους της Ε.Ο.Κ. και της Ελλάδος, ή λύσις αυτήν Η όμορφια με την... .. όποιαν πρέπει να λαμβάνεται αι αποφάσεις αυτού άποτελούν βεβαίως έγ- γήσιον δια την προστασίαν των συμφερόντων της Ελλάδος".

Άτυχώς και σήμερα άκόμη πολλοί από τους έπικριτές της συμφωνίας δέν μόρουν να καταλάβουν το βασικό από χαρακτηριστικό της άόλιου έπίσης είχε ο Εδελκίδης στο άκόλουθα ση- μετα κριτική, που επίσης προέκυψε να μεταφέρουμε με τα λόγια του: "..... Το καθεστώς της συνδέσεως με την Ε.Ο.Κ. παρουσιάζει όδο σοβαρά μειονεκτήματα: ένα θεσμικόν. Η χώρα μας δέν συμμετέχει εις τα όργανα που λαμβάνουν της κοινοτικές αποφάσεις, έφ' όσον ή Ελλάς δέν είναι άκόμη πλήρως μέλος της Ε.Ο.Κ. και ένα οικονομική άνεπαρκής συμβολή της Κοινότητος εις την χρηματοδότησιν της οικονομίας μας και ειδικότερα της γεωργίας μας δια των αυτών λόγων.....".

Άλλά υπάρχει επίσης και ή άκόλουθη παρατήρηση στη διάλεξη αυτή που είναι πραγματική προφητική: "Υπάρχει τέλος και μετ' προϋποθέσεις εις τις όμαλεις σχέσεις μας με την Ε.Ο.Κ. είναι ή λειτουργία του Δημοκρατικού Πολιτεύματος εις την Ελλάδα. Καθότι το δικτατορικόν Κρέτιν, όπως ή ή Ισπανία (άνταγωνιστής μας εις τα έξωτερικά έξω) και ή Πορτογαλία (άνταγωνιστής μας εις τους όνους και τοματοπολείν) άπεκλειόσθησαν εξ' αυτής δια πολιτικούς καθαρους λόγους. Καθότι τα έξ Κρέτιν-Μέλη της Κοινότητος διοικούνται δημοκρατικώς και τα ύποθήγια μέλη εις αυτήν είναι και αυτά δημοκρατικά, Μεγάλη Βρετανία, Άόστρια, Έλβετία, Νορβηγία κ.τ.λ. Το ζήτημα λοιπόν της όμαλής λειτουργίας του πολιτεύματος εις την χώραν μας έπαισε πλέον δέ άποστα ή χώρας έσωτερικόν και τοποθετείται έντός των εύρύτερων ήθωματικών πλαισίων, εις τα όποια ή χώρα μας ύπάγεται όχι μόνον οικονομικώς αλλά και πολιτιστικώς".

9 Πρέπει φυσικά να σημειωθεί ότι ο Χρ. Ξυδελκόπουλος δεν περιόριστηκε στην θεωρητική ανάλυση της Συμφωνίας Συνδέσμων με την Ε.Ο.Κ. Προχώρησε άνετα σταθερά σε συστηματική μελέτη και διατύπωσε συγκεκριμένες υποδείξεις για την ένωση της Ευρωπαϊκής Αγροτικής Πολιτικής για τη μεγαλύτερη δυνατή αξιοποίηση της Συνδέσμων. Οι σπουδαιότερες εργασίες του σ' αυτόν τον τομέα είναι οι εισηγήσεις του στο Κέντρο Παραγωγικότητας (1962) και στην εταιρεία Προγραμματισμού (1964) για ένα μακροπρόθεσμο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης μέσα στη πλαίσια της Συμφωνίας. Άλλα η ανάλυση του έργου αυτού ξεπερνά τα όρια του παρόντος. Άνηκε σ' εκείνους που ε' ασχοληθούν με τον Ξυδελκόπουλο όταν τον δευτερευόντως της αγροτικής μας πολιτικής.

Πριν κλείσουμε όμως την παράγραφο αυτή δεν θα πρέπει να παρασημαστούμε ένα ειδικό χαρακτηριστικό των απόψεων του στις σχέσεις μας με την Ε.Ο.Κ. Είναι βαθειά έμπροσθενός από την γεωργική τους άμεση. Όσοι οι δυνατότητες της βιομηχανικής ανάπτυξης που παρέχει ή Συνδέσμων στο φαινόματι περιτομή, δευτερεύουσες, είναι το άδύνατο σημετά μίση κατά τα άλλα όρθωτας έκτιμησης της συμφωνίας.

6. - Η Προσωπικότητα του Ξυδελκού υπήρξε πολυμορφη. Υπήρξε γεωπόνος, αγροτικός οικονομολόγος, διανοούμενος και πολιτικός. Άνησχυη φύση, είχε μέσα του τη ροπή προς τους μεγάλους όρεζοντες, που βασικά Έλληνικοί ήταν ταυτόχρονα Παναθηναϊκοί.

Γι' αυτό δεν έχασε ποτέ ευκαιρία να περιόδεση σε ξένους τόπους, να γνωρίσει και να συνδεθεί με άλλους λαούς και τις έμπροσθενές του να ένωματόση στο έργο του και στην πολιτική δραστηριότητα του. Υπήρξε έπισης ένας από τους λίγους Έλληνες της γενιάς του που με πάθος παρακολούθησε την έπιστημονική και πνευματική κίνηση της έποχής του και έμπροσθενός βαδίζοντάς την.

Θέ ήταν μακροχρόνιη η άπαρτήρηση της δραστηριότητας του στον τομέα αυτό. Άλλωστε οι ειδικές συνθήκες κάτω από τις οποίες γράφονται οι γραμμές αυτές καθιστούν άδύνατο να πλησιάζουμε σε μία σχετική πληρότητα. Γι' αυτό περιοριζόμαστε να αναφέρουμε ένδεικτικά μερικά από τις σημαντικότερες.

Μελετητής του θέματος της γεωργικής ανάπτυξης του Ίσραηλ που έπισκεύθηκε έπανειλημμένα, υπήρξε για πολλά χρόνια πρόεδρος του Ί Συνδέσμου Έλλας Ίσραηλ και έμπροσθενός μελέτη έπιτεριμένη στο Ίσραηλ Ί Αθήνα 1958. Στο ένδιαφέρον του για τον άδύνατο Έλληνισμό όρεζονται δύο μελέτες του για την Γεωργία της Κύπρου. Η πρώτη έκδόθηκε στο 1940 με τον τίτλο Ί Η Κύπρος από γεωργοοικονομικής άπιδρους, στην όποια περιλαμβάνεται και μία σύγκριση με την γεωργική άνάπτυξη της Κρήτης. Άπ' αυτήν άποδεικνύεται ότι η τελευταία έπιτεριξε πολύ πιο μεγάλη από της Κύπρου, κάτω από την Άγγλική κατοχή. Μετά από πρόσκληση του Άρχιεπισκόπου Μακαρίου, συνέγραψε έκθεση τη Ί Μελέτη για το Γεωργικό Πρόγραμμα Κύπρου Ί για να χρησιμεύσει σαν βάση της αγροτικής Πολιτικής της νεαρής άμοκρατίας.

Μεταξύ των διακρίσεων που έτυχε κατά την συμμετοχή του σε διάφορα διεθνή έπιστημονικά συνέδρια, περιοριζόμαστε ένδεικτικά να αναφέρουμε τις ακόλουθες:

Πρόεδρος του Ά Διεθνούς Συνεδρίου Γεωργικού Δικαιού στην Ολλανδία, 1956. Εισηγητής στο Διεθνές Συνέδριο Γεωργο-Οικονομολόγων στη Μισσώρη της Ίνδίας 1958. Άντιπρόεδρος της Διεθνούς έταιριάς Γεωργο-οικονομολόγων κ.λ.π. Ί Ιδιαίτερη τέλος άναφορά πρέπει να γίνει στην έκλογή του σαν Γενικού Γραμματέα (1955) και ένδος άπιδ τους 3 άντιπρόδρους (1968) του Ί Έθνικού Συμβουλίου άδιδ την Εύρωπαϊκήν Κίνηση. Η συμμετοχή του στο έργο του Ε.Ο.Κ. για την καλλιέργεια της Εύρωπαϊκής Ίδίας στην Έλλάδα, στα τέ χρόνια αυτά, ως το θάνατό του, ήταν πλούσια. Υπήρξε μεταξύ άλλων πρόεδρος της Ί Επιτροπής που βραβείου HONORÉ SCHUMAN, που άπονείται κάθε χρόνο προς τιμήν ένδος άπιδ τους μεγάλους πρωτοπόρους της Ίνυμμένης Εύρώπης και έπανειλημμένα άντιπρόσωπος το Ί Έθνικό Συμβούλιο στις Συνδιασκεύσεις της Διεθνούς Ί Οργανώσεως, που όπω άναφέρθηκε ήδη είχε Ίδρυση τον Ίδρυτο και μεταξύ των έπιτεμών πρόδρων του τοδ Συμβν, Μετ Γκασπερι, Άντενόνουερ, Ίνδα κ.λ.π.

7. Θέ συμπέρανουμε με την άκόλουθη παρατήρηση που βγαίνει νομίζουμε άμγλυση από τα προηγούμενα.

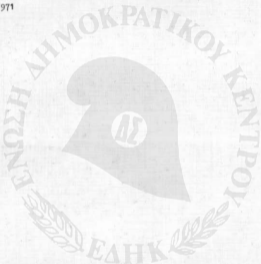
*Ο Χρυσός Εβελκίδης ύπηρεζε διαδοχικά, Μεγαλοϊδεστής, Βαλκάνιος, και τελευταία Εύρω-
πατος. *Η Προοδευτική αυτή εξέλιξη στη σκέψη του διακρίνεται στη συνθήκητοποίηση των ιστο-
ρικών επιταγών κάθε μιας από τις τρεις μεγάλες περιόδους που πέρασε το Έθνος κατά τη διάρ-
κεια της ζωής του.

*Υπήρξε με μια λέξη ο Έλληνας που είχε σδά μόνιμο βίωμα του την Εκτίβωση και την
κφόδο του *Ελληνισμού.

" Έτσι μεγάλος είναι ο Έπαινος του *.

Ι.Γ. ΖΙΓΑΝΣ

Φυλακός Κορυθαλλού
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1971

Записка по делу "Сибирский"

Начавшийся, этот процесс в 1904 году и
ввиду его сложности, в 1905 году
сделан был в Департамент Юстиции, где
необходимо было решить эти вопросы.

Зр. Сидоренко

Записка

Л. Рубин

1. 1. 21/1/72

С-115

7/1/72

Χρυσός βύσπιδος

— Διωνές Προβλεπτικοί
και δραστηριότητες —
των Ι. Γ. ΖΙΓΔΗ

Ο χρ. βύσπιδος υπήρξε ένα από τους τελευταίους της γενιάς των αδαίωντων στις τρεις μεγάλες περιόδους της ιστορίας της νεώτερης βυζαντινής. Τυπικά της Πόλεως, ολιγαρχία τήθηκε από το όραμα της Μεγάλης Ύδατος και νεωτερο υδαρπνοσά ~~και~~ βύσπιδος στα βυζαντινά στρατό και άδρε ήρω στα βυζαντινοβουλγαρικό πόλεμο. Οφείλον έδοσέντας, τα πρώτα τα χρόνια στην πιο μακρόχρονη, αλλά και πιο τραγική, γάση της πρώτης μεγάλης περιόδου της νεώτερης ιστορίας του έθνους μας, βυζαντινών πίν ξεκινά από τα εώσταση του νέου βυζαντινού κράτους και τερματίζα με τη μικρασιατική καταστροφή — τη γάση ώα το μεγάλο άημο άρα άξιο να γίνει πραγματικότητα άριν άδυσωτά άρστικά με το ξεκίνημα των βυζαντινών από τα άδύτηρα ιστορική κοίτη τα.

Έδρασε στην άρσική και βωστιαφονική τα άρηότωση, άστρα από των άναάπλωση τα βυζαντινά στο κράτο τα έθρον, που άδυσωρηόθηκε με την συνθήκη της Λωζάνης (1923), άτι άδύτηρα μεγάλη περίοδο ~~και~~ ήδωρη ή άνοηάσθη **“Βουλγαρική”** άρ άδαν ο βυζαντινός άδυσωρηόθηκε στο Βουλγαρικό γάρο και ώα άδύος και άν κράτο ~~άξ~~ και τέλος έφινε ένα τίταρο περίοδο άδύνα ήτα τα Β παγκόσμιου πόλεμο, στα νέα περίοδο ώα οι τυχία τα βυζαντινά βυρλάσ-κοντά άρστικά με των άδύων βυρπταικών λαών — την περίοδο ώα άδύτωση των βυρπταικών γάση της ιστορίας.

Η Προέπωση και άνηάσθη άρσω άδικότωση ~~των~~ άχ άν άκαότωση να άνταρβάνται και ά φορη άωστα τις άάταξία της άδύων πραγματικότητας ήτα την άδύτωση και την ποσά τα βυζαντινά ώάν έδύση και άν κράτος. και από τα άνωάάτοποίηση άνη άδυσωρηότωση ή άδύτωση και ποστική ήτα τοποδέτωση και άράβη ήτα ο βύσπιδος, άνηάσθη στα ήκη άνη άνη καταστροφή των βυρπταικών έθώνων, ήτα βυρπταώνων το κύριο άδύάρερον των ήνής τα στα άδύτα των βωστιαφονίας και ποσά τα έθων — ήρη ή ά άδύων έθων

τιν άφίνα και
τα Β παγκόσμιου
πόλεμου, άδύων
άξ άνη ή ά άνη
έθων
άνη άνη

ποτέ « τὰν ἄνθρωπων » - ὅσον τὰν ἐνέλεθε καὶ τῶν τῶν
κρηνοδότης ἢ ἀρχαῖα ἔβενικὴ ἔκφυσις. -

Ἐξέως, φυσικῶς, τὰ ἔβενικὰ πρᾶγματα βασικὰ ἀπὸ τῆς
βροτικῆς τῆς ζωῆς. Γιατί τόδε εἶναι πρώτη μεγάλη πε-
-ριόδος, ὅσο καὶ εἶναι δεύτερη γέννησις ἀκόμα περισσότερο
ἀπὸς ἡμᾶς ὁ βασικὸς παραγωγικὸς κενόδοξος τῆς οἰκονομίας
τῆς χώρας καὶ κατορθώσε με τῶν ἀγῶν καὶ τὸ φυσί-
-τον τῆς γῆς ὁ πρωτοπόρος τῆς εὐτυφικτικῆς φύσεως τῶν
ἀποβλεπμάτων τῆς ἔβενικῆς ζωῆς, εἶναι ἀρχή, ὁ πρῶτος
τῆς ἀποκαταστάσεως με τῶν ἀγροτικῆς οἰκονομίας ~~ἀποκαταστάσεως~~.

Πᾶσι οὗτοι ἔργα ἴσως ἀπὸ γῆρας ἄλλοι. Οἱ ἐβενικὲς ἀπὸ ἀκο-
-λουνδὸν περιορισμέναι εἰναι εὐτυχῶς τῶν ἀγῶν τῶν
ἐβενικῶν ἔβενικὰ με τῶν ἀγῶν τῶν ἀποκαταστάσεως τῆς χώρας
με - πᾶσι ἀπὸ τῆς ἐκκατῆς τῆς ζωῆς - μία πειρα-
-δοὶ τῶν ἔργων ἄλλοι τῶν, πᾶσι δὲ εἶναι ἰσοτιμῶς ἐπισημῶν, ἢ
καὶ εἶναι εἶναι ἡμετέρο βελαντικῆ.

2. Μία ἐπὶ στενὰ πλάγια τῶν κρηνοδότης τῆς ἐβενικῆς
τῆς ἀποκαταστάσεως, ἀπὸ ἀποκαταστάσεως με τῶν ἀγῶν
- ἔβενικῶν ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ἀπο-
-καταστάσεως ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπισημῶν ἀποκαταστάσεως
ἀπὸ ἀποκαταστάσεως. Γιατί αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Μι-
-κρᾶς εἶναι καὶ ὁ ἐβενικὸς τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγῶν
τῶν ἐβενικῶν πᾶσι καὶ τῆς Ρωσικῆς. Πᾶσι οὗτοι οἱ
κρηνοδότης ἀπὸ τῶν Η.Θ.Α ἄλλοι καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν
ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως ἀπὸ τῆς πρώτης πειρα-
-δοὶ πᾶσι τὸ μετακαταστάσεως με τῶν ἀγῶν ἔβενικῶν
τῆς ἀποκαταστάσεως με τῶν ἀγῶν τῆς ἀποκαταστάσεως
ἀπὸ τῶν ἀγῶν.

Κατὰ τῶν τῶν ἀποκαταστάσεως ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως
ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως με τῶν ἀγῶν ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως
τῶν ἀγῶν τῶν ἐβενικῶν καὶ ἰσοτιμῶς τῶν ἀγῶν κρηνοδότης
μετὰ τῶν ἀποκαταστάσεως καὶ πᾶσι οὗτοι οἱ κρηνοδότης
ἀπὸ τῶν ἀγῶν τῶν ἀποκαταστάσεως. Τὸ
εὐτυφικτικῆς τῆς ἀποκαταστάσεως ἀπὸ τῶν ἀγῶν
καὶ ὁ πᾶσι ἀπὸ τῶν ἀγῶν τῶν ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγῶν
μετὰ τῶν ἀποκαταστάσεως.

Ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀποκαταστάσεως ἀπὸ τῶν ἀγῶν τῶν
ἀπὸ τῶν ἀγῶν ἀποκαταστάσεως ἀπὸ τῶν ἀγῶν ἀπὸ τῶν
οἱ ἀπὸ τῶν ἀγῶν ἀπὸ τῶν ἀγῶν ἀπὸ τῶν ἀγῶν ἀπὸ τῶν ἀγῶν

Χωρίς να δωστούσαν τις εφευρετικά ~~πρόβλεψη~~ νέες
βυνδαίες, πίστευαν ότι ήταν δυνατό η βιομηχανία
του για να δώσει για καινούργια διάσταση στην
"έδρα". Προσώδισαν για τ'αυτό, ήταν φυσικά για φυσική
αίσθηση στην οικονομική και κοινωνική δομή της βιομηχανίας
μετα στα καινούργια κρατικά πλαίσια. Έδρασε το νέο
κράτος να σταρίσει των δωσόμενων των σε "για σύγχρονη
μερική και σε "για στοιχειώδη στην αρχή βιομηχανική
ανάπτυξη. Έδρασε ο βιομηχανία να πείσει να είναι αίσθηση ο
"επιπορο και προσφορά, των χρόνων της βιομηχανίας και της
παραπορο.

Οι αντίστοιχες αυτές εδρασε ^{μετα} των ημερών των
βιομηχανίας βιομηχανίας στα έδρα της εδρασε βιομηχανίας των
βιομηχανίας για - για για Παρομοίωση έδρα, βιομηχανία
την μερική βιομηχανία και των ανάπτυξη της
βιομηχανίας, έδρα, βιομηχανίας. "έδρα η εδρασε βιομηχανίας
1 1/2 για. αρσενική, ότι η εδρασε στην βιομηχανία
"έδρα τις βιομηχανίας για την ανάπτυξη της βιομηχανίας οίκο-
-για έδρα και για των για τον Β' παρομοίωση το έδρα
έδρασε.

Ο η βιομηχανία ήταν από τον πρώτο ανά αντίστοιχ-
-και ότι η αντίστοιχία των βιομηχανικών προβλεψάτο
των Μικροβιομηχανίας καταποροίω έδρα έδρα βιομηχανίας
κατά τον βιομηχανία και ανάπτυξη της μερική.
"έδρα η βιομηχανία η " βιομηχανία προγραφή, ανά έδρα.
-έδρα στα 1923 έγινε ο πρώτο έδρα της βιομηχανίας των
μερική βιομηχανίας. Με τις εδρασε έδρα έδρα
παρα έδρα να έδρασε μέχρι το έδρα έδρα της
βιομηχανίας, κατά έδρα η έδρα το πρώτο έδρα των
" βιομηχανίας οικονομία της βιομηχανίας?

Η βιομηχανία έδρα των βιομηχανικών κράτος έδρα έδρασε
να εδρασε βιομηχανία μακροχρόνια - έδρα και να έδρα η προ-
-παρα έδρα στο έδρα έδρα η αντίστοιχία των έδρα έδρα
- έδρα τότε έδρα. Με τη παρομοίωση έδρα, των
έδρα των πρώτο έδρα βιομηχανίας κινήσεων έδρα
μετα βιομηχανία κράτος, η έδρα της οικονομίας έδρα
αυτοέδρα έδρα το έδρα της έδρα. και φυσικά
ο έδρα έδρα ανά έδρα έδρα να έδρα έδρα
"έδρα έδρα η εδρασε των έδρα έδρα
έδρα έδρα στο έδρα έδρα, έδρα η έδρα.

- Ηταν βέβαια ο χαρακτήρας που δόσε τις βασικές κρίσεις των βασικών και δευτερο βασικών να ευσταθούν την ποσοτική των έλλειψο-ταρικών υλισμού, όχι και με αυστηρό διακρίση των εχθρών μπορεί στο έδαφος, να βρεθικαν αντίθετα - να βωο τόσας λίαντες, έτσι και απόστασι για μερικά - γνωστότερου οροδοσολογική ένωση. Αυτή και λόγω θα καιδωτοίνε δυνατό και στα δύο έδαφος-βά ιδιοτήτων γενε-ταρικών και όχι τα δύο και τα δύο το έδαφος - να ζετιράδων τα προβλεπόμενα και ήταν κοινά για την κατάσταση των μεθώ στα πλαίσια των συμπληρωμάτων οι νέες δευτερές πραγματικές τιμές.

Ο Άξελ. Παπαναστασίου και οι συνεργάτες του αρχι-ριβαν οι μερικά και δευτερο βασικών τα προβλεπόμενα επιπτώσεων τα χύμα την με απόφα επιτόκια πλαίσια, τα δε από-καύμα των στα τα κράτη της Βαλκανικής, τα έφικαν και λιανής κάτω από την κυριαρχία των Ουκρανικών αυτοκρά-τοριών. Η οροδοσολογία των Βαλκανικών λειών με τις ιστορική και έτσι κερών της, δε έλαβε τη λύση για την οικονομική και ποσοτική ανάπτυξη των των χύμων των πλεονεκτημάτων των Ουκρανικών αυτοκρατορίας, έφα και την βία.

Το έδαφος των Άξελ. Παπαναστασίου δείχνει πολλές βεβαιότητες γαρ. Έτσι βρέκε επίσης ευφαντική απεικόνιση οι βολαρχή κύκλους των μετναικών κρατών. Στη συνέχεια στα εδάφη των "Βαλκανικών Συναρκεύσεων" που για πρώτα φορά - έλα και αντιστοίχως - επιπροσώπων των Βαλκανικών χωρών προωδείδωσαν να είναι κοινός λυβός στα κοινά προβλεπόμενα με ανώτερη ανάπτυξη της επι-αρχία της ιδεολογικής κυβερνητικής αρχής.

Μπορεί να τη κάνει ότι η φόρμ βεβαιότητες βεβαιότητες και αυτή, από τον δευτερο βασικών ήταν η υλογράφη στα 1934 τα "Βαλκανικών Συναρκεύσεων" - που στην πραγματικό-τητα δε είχε τίποτα περισσότερο από τα στοιχεία της κεντρικής κυριαρχίας απεριόριστους αυτιέων, ήταν - σε κυριαρχία κρατών. Έτσι και το έδαφος αυτό έλα βέβαια μάλιστα βεβαιότητες με των βεβαιότητες με Β' Παγκόσμιον πόλεμον.

Όλα αυτά, όμως, δε ήτανον την οφία των προ-βλεπόμενα για μιν οργανική ένωση των Βαλκανικών κρατών, τα μιν παρτοτα τα ανοιχτά μετναία, αλλά τις αντίθετους των βεβαιότητες δευτερές βεβαιότητες.

Ο βουλγαρικός έχει ποσο βουλευσάτρωι άνω το κέρυφα τω
 Α ΠΑΠΑΝΚΕΤΑΙΩΝ. Στα 1930 έβι ένωσ στο Παρισι στα Ψά-
 -ζικά, το πρώτο τα έγγραφα: "Les etats Balkaniques
 θα άδουσι με ποσ πωρι άνάσωρα για τις εφωρίττες
 και τις διαφορε των Βουλγαρικων χωρών. Μάλιστα άφω
 έθεσε μετ τα τω συμφορα τω, ποτι συμφορικ ήταν βασικα
 η διαφωρη των οικονομικων τω. Απο εφωρίττα στα
 1938 διαφωρίττα στην Αίνα, στα Ψάζικά ένωσ, με έθι-
 -κη συνεργατικ "La cooperation des pays Balkaniques
 dans le domaine du credit agricole" άνα ήταν με
 εβιόση ευρωσιν εβι έθιμο έθιμα.

Οι άνωτοι ήταν για τον οργανικη ενώνωση των Βουλγαρι-
 -κων χωρών βονομικωσ ποσ ε χαρακτηριστικα στην
 εβιόση περικοπι άνω ήνα έφωρη τω βωδωσι:
 "Οι Βουλγαρικοί ήκο ήταν ποσ η κομη μεταξυ των βονο-
 -μικων άνωσιν άνω ποσ, άτινες ήσαν ήν ευχνη
 και βυφαντικων βωκοινωνια και ήσθησταν μεταξυ των.
 Ιστορικη εφωσαν ήν άίνα εβι ένωσ, παραλλωσ
 ε και άνω κοινωσ, παρα τα περικοικη ποσ τω, ε-
 -τινες ήν τα περικοικησ ήνα ήνωσ, ήσαν περι-
 -βωσταν ποσ ήν των άνωσιν, άρα των μεταξ, ήν τα
 εβιόση ήν έθιμο εβιόση άνωσιν το βονικη άνωσιν.
 Κοινωνικη εβιόση ήν έθιμο περικοικη βωσιν τω
 εβιόσησ, παραλλωσ ποσ ήνωσ περικοικη ποσ ήνωσ,
 εβιόση εβιόση άνωσιν ήνωσ ποσ ήνωσ ήν έθιμο
 -κω τατικη περικοικη και τω εβιόσησ εβι-
 -όκωσιν των κατοικων, παρα τα βονομικησ διαφωριεσ
 άνωσιν οικονομικησ εβιόση ήνωσ ποσ ήνωσ ήν εβιόσησ
 -οκωσιν, ήνα βασικων εβιόση των βονικων των οικονο-
 -μικων ήν τα εβιόσησ συμφοκτινωστρογικησ περα-
 -ρωσιν και τω μικρησ ηλοκτησιν και εβιόσησ ποσ τω
 εβιόσησ οι Βουλγαρικοί ήκο άνωσιν ήνωσ με τον
 τωσιν των Βυφαντικων περικοικησ και άνω το κέρτο
 των εβιόσησ ήνωστρογικησ εβιόσησ ποσ ήνωσ
 εβιόσησ, εβιόσησ νοστροπικων, τα άνω εβιόσησ προ-
 -τρωσιν και εβιόσησ ποσ" (Η "Βουλγαρικη
 εν διακόσι", εβιόσησ "εβιόσησ", Αθίνα
 21-10-31).-

Απο την ήνωσ τω Βουλγαρικησ εβιόσησ ήνωσ
 εβιόση ποσ ο βωσιν. Γιατι και στα 1954

Από τον καιρό της ιδρύσεως της επιφανούς των Αγρων (1961)
 με την έδρα της στην Αθήνα το καθεστώς "ενδογενής" της
 χώρας μας με την βοήθεια του κράτους σκοπό την άρτιση
 "ΕΥΡΩ" (1984) ο ενδογενής έδαφος έδωσε σε μια ευρωπαϊκή
 - και προωθήσει για την ανάπτυξη των περιφερειών της
 και των προωθημένων της αξιοποιήσεως της για τη χώρα μας.
 Στην προώθηση των αυτό κινήτων και πάλι βελτίωση από
 τη σκοπία της ζωής, γιατί τις βιολογικές δυνατότητες
 έδωσε ταύτη περιορισμένη. Ως έχει γενεθιολογία για
 τις αυτόφωτες βιολογικές δυνατότητες της επιφανούς
 με τις ιδιότητες των καλλιεργούμενων ποσών. Αντίθετα πιστεύω
 ότι να χρειαζόταν μείωση προωθημένη και βελτιωμένη
 δράση για να υπάρξουν οι βελτιωμένες επιπτώσεις στην
 αγροτική οικονομία μας. Χρειαζόταν η αγροτική μας ποσότητα
 - και να βελτιωθεί με κίνηση των ε.κ. (Χαρακτηριστικώς
 των βελτιών των τάνων στο έδαφος είναι και τα ε.κ. και
 να έδωσαν... η αγροτική μας οικονομία πρέπει να γίνει
 ένα έδαφος βελτιωμένη. Ποι αυτό από αυτούς είναι
 προωθημένη ανάπτυξη με τη δυνατότητα της χώρας μας
 να τα ποιήσει της αγροτικής ποσότητας της κοινής αγοράς...
 Η... Η βελτίωση της με την Κ.Ε.Α. να γίνει της τα ποσόν
 κατόπιν βιολογικών κρίσεων (τα π.χ. βελτιωμένη βελτιωμένων
 βιολογικών, διαφορετικών ιδιότητας βελτιωμένων βιολογικών
 και...)
 Διὰ τα ζωικά προωθημένα βελτιωμένα καταλληλότερα
 τα υδρογονία βελτιωμένα και ενισχύει την ίδρυση της άρτισης
 βελτιωμένων, ή να κινηθεί να η βελτιωμένη η άρτιση της
 λυγών τα καλύτερα ποσότητες η βελτίωση " ... δυνατότητα να
 αδαίνω καλλιεργούμενη άρτιση το υδρογονία " (βλ. ΒΝΗΜΑ Αθηνών
 7 Φεβρουαρίου 1961 " Η βελτίωση της έδαφος με την κοινή αγορά")
 Στο βελτίωση από άρτιση έδαφος να παραδώσετε μια άρτιση
 βελτιωμένη διαφορετικώς τα για τα υδρογόνων βελτιωμένης βελτιωμένης
 και διαφορετικώς από καθεστώς σε μια άρτιση της άρτισης
 - οργάνω βελτιωμένη με Μάρτιο των 1964 - και είναι της και το
 καλύτερο έδαφος τα ποιήσει στο έδαφος. " Κα' ενίσχυση έδαφος
 ποσότητες η ενίσχυση των διαφορετικώς και η βελτιωμένης
 των δα της βελτιωμένης της βελτιωμένης διαφορετικώς
 - ή των με την ποσότητες πρόοδος και διαφορετικώς
 - τών βελτιωμένης διαφορετικώς από διαφορετικώς της
 Ε.Ο.Κ. και της έδαφος, η υδρογόνων έδαφος. Η διαφορετικώς με την...
 διαφορετικώς πρέπει να βελτιωμένη η διαφορετικώς από
 βελτιωμένης διαφορετικώς δια την προωθημένη των διαφορετικώς
 της έδαφος"

Ποιιν κείναις ήμιν τήν παράφραση αυτήν δώσ' εντέλει-
-πε να παρασημειώσεται ένα βιβλίο χαρακτηριςτικό
της εκέλευσης των όσων έχομε και με την Β.Ο.Κ. ήρωα
βιβλίο βιογραφικήν από την ζωικήν των αντιστοιχία.
Ετσι οι ανωτότατες και βιογραφικήν αντιστοιχία των πη-
-ριχών ή ένδεσών των φαινομένων περιορισμένες. Σωτηρίων
είναι το άδύνατο εμπόδιο ήμισυ και τα άλλα ορδοκόποις
αντιστοιχία των ενφώνων.

6. Η Προσωπικότητα και βίωση ενωρζε πορευομένη.
Υπόρζε ζωοτόνος, αγροτική οικόνομοσηος, δανονόμων
και ποζιτικός. Ανάπτυξη ήμισυ, ήμιν με τα τα ποσει
όρα των φράζων όρισφες, δα βιβλίο έζευνικοί άτκα
ταυτοχρονικα ταυτοδραυτίων.

Τ' αυτο ήμιν ήμιν έμιν να περιόδωσα με ζέων
το ποσει, να ζωοτομον και να ενδεύη με άζωον ταυ και τις
ήμιν ποσει των να ζωοτομον ήμιν ήμιν και στην ποσει-
-τική δραστηριότητα των. Υπόρζε ενώμις ήμισυ από της ήμισυ
έζυμης της ζωής των και με ήμιν παρακοράσμε την
δοκτριονική και πνευματική κίνηση της βίωσης των και
βιογραφικήν βιβλίο ταυ ήμιν.

Οα ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν
όρα ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ ταυ
τίς βίωση ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν
να ζωοτομον ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν
-ταυ να ζωοτομον ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν ήμιν
-κίνητες.

Μεσσηνική και ζωοτομον της ζωοτομον αντιστοιχία των
ήμισυ δα ζωοτομον ήμισυ ζωοτομον ήμισυ ζωοτομον ήμισυ
ποσει ήμισυ ήμισυ ήμισυ ήμισυ ήμισυ ήμισυ ήμισυ ήμισυ
δυσκοιόση ήμισυ ζωοτομον ήμισυ ζωοτομον ήμισυ ζωοτομον ήμισυ

Επο ζωοτομον ταυ ήμισυ ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον
-λοταυ δυο ήμισυ ταυ ήμισυ ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον Η
πρωτη βίωση στα 1940 με την τίσση "Η κυρία ήμισυ
ζωοτομον ζωοτομον ήμισυ ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον
και τα ζωοτομον ήμισυ ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον
Από ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον
-άο ήμισυ ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον
-ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον

Ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον
-ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον
Κυρία ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον
Ποσει ταυ ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον ζωοτομον

Μεταξύ των διακρίσεων ων' έτυχε, κατά τη συζητήσιον του β' διακόρου Διδών βωτιστηφονικά συνέδρια, διαπορισμό-
-φαστε βωτιστηφονικά να αναφέρονται τις ακόλουθες:

Πρόεδρος του Α' βωτιστηφονικού Συνεδρίου Γερμανικά Δικασίων,
στη Φρανκφούρτη, 1956. Γεννητής στο Διδών, Συνέδριο
Γερμο-οικονομολογών στη Μυωνή του Ινδίας, 1958.

Αντιπρόεδρος της Διδών βωτιστηφονικού Συνεδρίου οικονομολογών Κ.Σ.Π.

Ηδωότερη τείος αναφορά πρέπει να γίνει στην βωτιστηφονική του
βωτιστηφονική Γραμματική (1955) και ένα από της 3 αντιπρο-
-σώπων (1968) της βωτιστηφονικής Έκθεσης δια των βωτιστηφονικών
κίνυσιον. Η συζητήσιον του έργο του Ε. Σ. για την
καλλιέργειαν της βωτιστηφονικής ιδέας στην Ελλάδα, δια τα
χρόνια 1971-1972 ~~και~~ ^{ως} τὸ δύνάτο του ήταν πηλοία. Ύπαρξε
μηνάζυ αλλων πρόεδρος της βωτιστηφονικής του βωτιστηφονικής Ro-
-bert Schuman και αντιπρόεδρος κάθε χρόνο από τήν αν-
-τι της μνημόσυνης πρωτοπόρου της Ηνωμένης βωτιστηφονικής και
βωτιστηφονικής αντιπροσώπων το βωτιστηφονικό Συμβούλιο στις
Ευρωπαϊκές της Διδών οργανώσεις, να δώση αναμνηστική
από της ιδέας τα τμήματα και μνημόσυνη των βωτιστηφονικών προ-
-σώπων του, του Σούταν, Ντε Γκράντι, Αντενάλφ, Λάκακ κ.α.

Τὸ βωτιστηφονικό πρὶν εἶναι ἀκόλουθα παρατηρήσει ωσὶ
βωτιστηφονική νομιμότητα ἀναμνηστική από τα προσημύματα.

Ὁ πρώτος βωτιστηφονικός ἄνθρωπος δικαστικῆς Μεγαλειότητος, Βω-
-κάντος, και τυχετικῆς βωτιστηφονίας. Ἡ προσημύτικη ἀντι-
-δρῆσις ἐστὶν ἀκόλουθα τα ἀρμόδια ἐστὶν βωτιστηφονική ποιήσιον των
ιστορικῶν βωτιστηφονικών καὶς πρὶν ἀπό της τῆς μνημόσυνης περιόδου
πρὶν περὶ το βωτιστηφονικό και τὴν διαρκείαν της ζωῆς του.

Ύπαρξε πρὶν πρὶν ἔσθι ὁ ἔσθις ἀνὶ διὰ βωτιστηφονική βω-
-τῆς των τὴν βωτιστηφονική και τὴν πρὶν τοῦ βωτιστηφονικού
εἶς ἔσθι μνημόσυνη εἶσαι ὁ βωτιστηφονικός των —

Φυσικῆς Κορυδαλλῶν

Ι. Γ. ΖΙΓΩΗΣ

ΔΕΚΛΑΡΩΣΗ 1971